

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010410
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:0020010410.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.5.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

X. okres Michalovce,

je vinný, že

ako otec maloletých T. a Z., je v zmysle Zákona o rodine povinný prispievať na výživu svojich detí, pričom rozsah vyživovacej povinnosti mu bol určený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 15P/367/2013, zo dňa 5.2.2014 tak, že na výživu maloletých detí má prispievať sumou 30% zo sumy životného minima pre každé nezaopatrené dieťa vždy do 25 - teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky Márie Feriovej. Túto svoju vyživovaciu povinnosť si v okrese Michalovce a inde úmyselne neplní, čím tak za obdobie od 1.1.2016 doposiaľ na výživnom dlhuje sumu 5.554,98 €,

t e d a

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní si úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 17.7.2020 obžalobu na X. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako otec maloletých T. je v zmysle Zákona o rodine povinný prispievať na výživu svojich detí, pričom rozsah vyživovacej povinnosti mu bol určený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 15P/367/2013, zo dňa 5.2.2014 tak, že na výživu maloletých detí má prispievať sumou 30% zo sumy životného minima pre každé nezaopatrené dieťa vždy do 25 - teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky Márie Feriovej. Túto svoju vyživovaciu povinnosť si v okrese Michalovce a inde úmyselne neplní, čím tak za obdobie od 1.1.2016 doposiaľ na výživnom dlhuje sumu 4.672,38 €.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému tieto otázky.

Na otázku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne Márie Feriovej a prečítaním listinných dôkazov.

Svedkyňa Mária Feriová pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že v minulosti žila s obžalovaným a má s ním tri deti, avšak už 9 rokov s ním nežije v spoločnej domácnosti. Obžalovaný jej na deti neplatí žiadne výživné, a to už niekoľko rokov, pričom neuhradil ani dlžné výživné vo výške 1.740,62 € za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2015, začo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.12.2015, sp. zn. 1T/175/2015. Na výživu detí pritom neprispieva ani žiadnym iným spôsobom, nič im nekupuje a všetko platí svedkyňa. S deťmi sa obžalovaný taktiež veľmi málo stretáva, možno raz za dva - tri mesiace.

Podľa správy Obecného úradu Pozdišovce zo dňa 28.5.2020 obžalovaný býva v spoločnej domácnosti s matkou, v minulosti zodpovedne pracoval na menších obecných službách, pričom nebol riešený obcou za žiadny priestupok.

Podľa charakteristiky obžalovaného vypracovanej obchodnou spoločnosťou METER-STAV s.r.o. zo dňa 3.6.2020, obžalovaný pracoval v tejto spoločnosti od 21.2.2020. Spočiatku boli s jeho prácou spokojní, avšak neskôr bol upozorňovaný na nedôslednú prácu a lajdáctvo, pričom jedného dňa sa bez akejkoľvek informácie neobjavil v práci, v dôsledku čoho mu bola dňa 15.5.2020 vypísaná výpoveď. Obžalovaný sa

vyhováral, že do práce neprišiel preto, lebo si zlomil ruku, čo bolo klamstvo, nakoľko dňa 2.6.2020 mal ruku v poriadku. Podľa názoru zamestnávateľa je obžalovaný bezcharakterný a nezodpovedný klamár.

Obžalovaný k prečítanej charakteristike zo strany zamestnávateľa - obchodnej spoločnosti METRO-STAV s.r.o. uviedol, že nie je pravdou, čo je tam uvedené. On s touto spoločnosťou nemal žiadne problémy a výpoveď mu dali preto, lebo si zlomil ruku a zamestnávateľ mu nechcel uveriť. Nedávno mu dokonca zo spoločnosti volali, či nechce opäť k ním nastúpiť do práce.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaný bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.12.2015, sp. zn. 1T/175/2015, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.12.2015, sp. zn. 1T/175/2015, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorý spáchal tak, že

- ako otec maloletých detí Melánie Feriovej, nar. 15.9.2006, Bohuša Kováča, nar. 20.8.2008 a Zuzany Kováčovej, nar. 10.4.2012 je v zmysle Zákona o rodine povinný prispievať na výživu svojich detí pričom rozsah vyživovacej povinnosti mu bol určený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn., 15P/367/2013 zo dňa 5.2.2014 tak, že na výživu detí má prispievať sumou 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené dieťa vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky Márie Feriovej. Túto svoju vyživovaciu povinnosť si v okrese Michalovce a inde úmyselne neplní, čím tak za obdobie od 1.1.2014 doposiaľ na výživnom dlhuje sumu vo výške 1.740,62 EUR.

Zato bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 20.1.2016.

Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.1.2021, sp. zn. 26T/3/2021, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a zároveň bol na jeho správaním v skúšobnej dobe určený probačný dohľad, v rámci ktorého mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.3.2021.

Súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, keďže naplnil skutkovú podstatu tohto prečinu po objektívnej stránke tak, že od 1.1.2016 doposiaľ, t.j. najmenej 2 mesiace v priebehu 2 rokov, si neplní svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojich maloletých detí T., a to vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne na každé z nich tak, ako to bolo určené právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 5.2.2014, sp. zn. 15P/367/2013. Konanie obžalovaného bolo potrebné posúdiť aj podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný tento trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania, ktorý súd videl v tom, že ho spáchal na viacerých osobách podľa § 138 písm. j/ Trestného zákona, ktorými sa v zmysle § 127 ods. 12 Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, súd vyhodnotil, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, keďže výživné na deti neplatí minimálne od 1.1.2014 (Trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1T/175/2015), pričom za toto obdobie, teda viac ako 7 rokov, nevyvinul žiadne úsilie, aby si získal prácu, prípadne nejaký príjem, a mohol tak aspoň čiastočne finančne alebo iným spôsobom prispieť na ich výživu.

Pokiaľ ide o sumu dlžného výživného za obdobie od 1.1.2016 doposiaľ, súd na rozdiel od obžaloby upravil v skutku jej výšku ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku na sumu 5.554,98 €.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol doposiaľ už 3 krát súdne trestaný, a to vždy trestom odňatia slobody, mal súd zato, že obžalovanému je potrebné aj v tomto prípade opäť ukladať trest odňatia slobody.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže sa obžalovaný priznal a úprimne oľutoval svoj skutok. Priťažujúcou okolnosťou bolo podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.12.2015, sp. zn. 1T/175/2015. Vzhľadom k tomu, že neprevažoval pomer ani poľahčujúcich okolností ani priťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Súd teda ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na závažnosť trestného činu, súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovaného a zároveň iných odradí od páchania takejto trestnej činnosti. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 31.12.2015, sp. zn. 1T/175/2015, a to dokonca za rovnaký trestný čin, neboli splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu tohto trestu.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.